

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6112/2531

พันโทเสริม ภูหิรัญโจทก์ นางสาวศิริลักษณ์ ตั้งคณิตานนท์ล.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 118, ป.พ.พ. มาตรา 491, ป.วิ.พ. มาตรา 94

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยต่อสู้คดีว่าสัญญาขายฝากเป็นนิติกรรมอำพรางสัญญาจำนองเป็นการกล่าวอ้างว่า สัญญาขายฝากเกิดจากเจตนาหลงของคู่กรณี โดยคู่กรณีมีเจตนาที่แท้จริงจะทำสัญญาจำนองกัน หากเป็นจริงดังที่กล่าวอ้างสัญญาขายฝากย่อมใช้บังคับไม่ได้ จำเลยจึงมีสิทธินำสืบพยานได้ ไม่ถือว่าเป็นการนำสืบเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสาร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยขายฝากที่ดินพิพาทพร้อมบ้าน ๑ หลังให้โจทก์มีกำหนด ๑ ปี เมื่อครบกำหนดจำเลยไม่ไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝาก โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยขนย้ายออกไป จำเลยเพิกเฉยทำให้โจทก์เสียหายเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท ขอให้ขับไล่จำเลยและบริวาร และให้จำเลยชดเชยค่าเสียหาย จำเลยให้การว่า จำเลยกับโจทก์ทำสัญญาขายฝากที่ดินและบ้านตามฟ้องเพื่ออำพรางสัญญาจำนอง โจทก์ขับไล่จำเลยไม่ได้ที่ดินและบ้านอาจให้เช่าไม่เกินเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท วันนัดสืบพยานจำเลยซึ่งมีหน้าที่นำสืบก่อนแถลงว่า การจำนองทรัพย์สินพิพาทกับโจทก์ไม่ได้ทำหลักฐานและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ศาลชั้นต้นสั่งงดสืบพยานจำเลย โจทก์แถลงยอมรับค่าเสียหายตามที่จำเลยยอมรับในคำให้การเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท และได้บอกกล่าวให้จำเลยออกไปจากที่ดินและบ้านพิพาทตามเอกสารหมาย จ.๑ ถึง จ.๔ ที่โจทก์ส่งศาลไม่ติดใจสืบพยาน ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยออกจากที่ดินตามฟ้องกับบ้านเลขที่ ๕๐/๒๖๕ บนที่ดินดังกล่าว ให้จำเลยชำระค่าเสียหายให้โจทก์เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๒๖ ไปจนกว่าจำเลยและบริวารจะออกไปจากบ้านและที่ดินพิพาทเสร็จสิ้น จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการสืบพยานต่อไป แล้วพิพากษาใหม่ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยให้การต่อสู้คดีว่า โจทก์กับจำเลยตกลงทำนิติกรรมขายฝากที่ดินและบ้านพิพาทเพื่ออำพรางนิติกรรมจำนอง และจำเลยแถลงรับว่านิติกรรมจำนองที่จำเลยอ้างว่าเป็นนิติกรรมแท้จริงที่ถูกอำพรางนั้นมิได้ทำหนังสือ และจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่าจำเลยมีสิทธิสืบพยานเพื่อพิสูจน์ข้อต่อสู้ตามที่จำเลยกล่าวอ้างหรือไม่ เห็นว่าในกรณีที่จำเลยต่อสู้คดีว่าสัญญาขายฝากเป็นนิติกรรมอำพรางสัญญาจำนองนั้น ย่อมเป็นการกล่าวอ้างว่าสัญญาขายฝากเกิดจากเจตนาหลงของคู่กรณี โดยคู่กรณีมีเจตนาที่แท้จริงจะทำสัญญาจำนองกัน หากเป็นจริงดังจำเลยกล่าวอ้าง สัญญาขายฝากย่อมใช้บังคับไม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๘ จำเลยย่อมมีสิทธินำสืบพยานได้หาใช่เป็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสารไม่ การที่ศาลชั้นต้นสั่งงดสืบพยานทั้งสองฝ่ายจึงไม่ชอบ พิพากษายืน

องค์คณะ

มงคล เปาอินทร์ · สหส สิงหวิริยะ · ถาวร ตันตราภรณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

